Anul al 58-lea

EXEMPLARUL: în România 5 lei
în străinătate 10 lei
...conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.404/938

Nr. 1 Miercuri 1 Ianuarie 1941

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 in străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALĂ a „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

LA MULȚI ANI!

Compoziție de I. PANTELI STANCIU

ANUL NOU

1940! An însemnat de destin. An lung și aspru, sărac în bucurii și bogat în dureri, în care — mai mult ca oricând poate în istoria lumii — s'au îngrămădit succese și înfrângeri; s'au șters frontiere vechi și s'au tras altele noi; s'au prefăcut orașe și sate în ruine; au murit soldați și copii; au plâns pretutindeni mame nemângâiate. An plin de urmări istorice, pe care unii le speră, de care alții se tem; an, care cuprinde în el tot atâta viitor, cât și trecut, peste 1940 s'a lăsat totuși grea, pentru totdeauna, perdeaua de fer a timpului, care nu se mai întoarce.

Pentru noi Românii anul negru, care s'a terminat, a fost unul din cei mai tragici ai istoriei noastre, anul înfrângerii fără luptă, al mutilării unității noastre politice și naționale.

E parcă aproape de necrezut ca atâta amărăciune să poată fi cuprinsă în închisoarea îngustă a douăsprezece luni.

Odinioară anticii, în afară de anul calendaristic, cunoșteau prin filosofii lor anul cosmic, anul cel mare. Ei aveau încredințarea că istoria universului este constituită din lungi perioade de creațiune și de distrugere, care se repetă regulat după o lege fatală, determinată de mișcările aștrilor. Anul cel mare depășia astfel cu mult scurtul an calendaristic, în care se produce revoluția de 365 de zile a pământului în jurul soarelui. Pentru cei vechi o nouă epocă începea, în viața universului și în istoria lumii, atunci când soarele, luna și planetele ocupau din nou poziția exactă, pe care o aveau împreună pe cer la începutul epocii precedente.

Această credință, care-și are leagănul în Babilonia astrologilor, a trecut în India misterelor și în Grecia rațiunii limpezi și a poeziei senine. Anaxagora din Milet, Eraclit din Efes, Empedocle din Agrigenta, Platon și Aristotel au crezut, fiecare în felul lor, în această concepție a anului cosmic. Pentru Empedocle istoria lumii e stăpânită de domnia iubirii și a urii, care luptă veșnic, una pentru a uni într'un singur tot elementele lumii, cealaltă pentru a le despărți, formând astfel cicluri de liniște și de frământare în desfășurarea evenimentelor.

Astăzi pentru cei vechi, timpul era măsurat nu numai cu socoteala precisă a astronomiei, ci și cu bucuriile și durerile oamenilor.

Părinții bisericii n'au primit această împărțitură a căsăritului. Și renunțând la credința poetică a antichității, trebue să le dăm dreptate atunci când constatăm câtă suferință omenească poate încăpea în hotarele grăbite ale unui singur an.

Ce ne va aduce anul cel nou 1941? Prea multă amărăciune nu îngădue prea multă speranță. Anii pe care-i trăim astăzi nu sunt anii de rând ai istoriei fără fapte, care face popoarele fericite. Ei au coloarea istorică a marilor prefaceri, care închid o epocă și deschid o eră nouă. Evenimentele depășesc prea mult pe oameni, pentru ca ei să nu trăiască sub cârma vremurilor. Nu știm dacă în anul, care începe, vreo stea prielnică va răsări pe cerul întunecat al durerii românești. Dar neamurile, care vor să trăiască, trebue să-și găsească isvorul de nădejde în însăși suferința lor. Și dacă nu știm ce ni va aduce anul cel nou, trebue să știm ce-i aducem noi: toată credința noastră în viitorul națiunii noastre, toată iubirea noastră de unire peste orice patimi meschine, toată voința noastră de muncă și de sacrificiu, toată puterea noastră de speranță în ursita mai bună a României.

AN NOU

An nou ce vii, prin vremi de vifor, pe strămoșeștile
ogoare
Din largul zărilor brăzdate de-al vijeliilor ecou,
An nou ce vii în țara noastră s'aduci nădejdi mân-
tuitoare
Și să ne luminezi limanul, noi te primim cu suflet nou!

Noi te primim cu suflet tânăr, așa cum te-am primit
alt-dată,
Cu mari nădejdi, cu visuri mândre și cu credința
c'ai să fii
Un an de pace și iubire, cum n'a fost altul niciodată,
Un an de făurire nouă cu 'ntraripate energii...

Tu ne 'nflorești speranța 'n suflet ca florile de
primăvară
Ce-și flutură zăpada albă, an nou, miraj fermecător...
Și noi îți înălțăm colinda ca lan de aur să răsară,
Podgoriile să 'nflorească pe 'ntregul românesc
răzor!...

Așa cum te-au cinstit românii cu cântec și 'nchinări
creștine
In cinstea ta, ca și-altădată, noi ridicăm paharul plin,
In svon de zurgălăi și pluguri ne punem toți nădejdea
'n tine
Ca munca sfântă să dea roade de chihlibar și de
rubin...

Bine-ai venit la noi în țară ca să ne-alini tot ce-a
fost jale,
S'alini durerile și plânsul și să re-aduci din nou belșug
Și peste plaiurile noastre să ningi zăpada de petale
Și o viață nouă să răsară pe urma rodnicului plug!

MIRCEA DEM. RĂDULESCU

Orientările politicii interne în 1940

de IONESCU-VION

In frământata și tragica Istorie a poporului român, rari au fost ani mai plini de durere și de amărăciune ca 1940!

Nu mai e nevoe să repetăm ordinea cronologică a dramaticelor întâmplări cari au dus poporul român la o gravă cotitură a drumurilor.

Anii sunt clipe, în Istorie. Suferințele unei generații nu contează pentru idealul suprem, singurul valabil, al continuității neamului tău, strâns laolaltă, mănunchi solidar, în cuprinsul aceloraşi fruntarii.

Izvor de reacțiune și de energie, durerea n'ar folosi la nimic, dacă din ea n'am trage învățămintele necesare. Din nefericire, oamenii, în orgoliul lor, nu trag la timp concluziile potrivite din fireasca înșiruire a faptelor din trecut. Crezându-se conducători ai destinelor, ei socotesc voința lor drept leac al tuturor îndreptărilor, fără să-și dea seama că alte forțe intervin în zăgăzuirea omeneștei activități.

An negru 1940! Pentru ce? Numai din orânduirea celui A-Tot-Puternic sau și din lipsa de conștiință a celor ce-și arogă dreptul de a conduce pe alții?

Un neam nu înregistrează, automat, evenimentele cari îl privesc, fără să se intereseze de cauzele cari duc la un deznodământ.

Sortit pieirii este neamul care, cercetând aceste cauze, nu ia măsuri de îndreptare și nu folosește lecțiile pe care i le servește Istoria sa, ori a altor popoare. Bilanțul unor metode s'a încheiat la 1940! Ne-am plâns și ne-am bocit destul!

Trebue să recapitulăm faptele ca să nu repetăm greșelile, fără să ne închipuim însă că viața neamului nostru începe și sfârșește cu noi, ci, simplu, recunoscând că toate relele pe care le recoltăm astăzi, efecte firești ale unor cauze cunoscute, se datoresc celor din trecut, obligați suntem să mărturisim, cu evlavie și recunoștință, că tot ce este bun, tot ce există în mod temeinic într'un stat care nu are o sută de ani de viață liberă, tot lor îi datorim.

*

Toată tragedia pe care a îndurat-o țara întreagă, ce vedea cum fâșii din trupul ei sunt rupte și răpite, toate nevoile grave ce decurg din această micșorare a țării, ori cele pricinuite de risipa și lipsa de gospodărie a trecutului, trebue să ne servească; experiența să ne învețe să ne ferim de a repeta greșelile de până ieri.

In ultimii ani din ultimul deceniu, diriguitorii socoteau că e suficient să mistifici adevărul, să deformezi realitatea, să acoperi vinovățiile, să înăbuși suspinele și să interzici plângerile, pentru a face pe toți să creadă că totul merge de minune în țara tuturor posibilităților.

Zadarnic cetățenii încercau, prin noi, să aducă la cunoștința stăpânirii, doleanțele, năzuințele ori durerile lor; zadarnic descriau anomaliile, ilegalitățile ori abuzurile celor în subordine. O opreliște sistematizată arunca vălul tăcerii peste tot ce nu convenea vremelnicilor stăpânitori ai cârmuirii.

Cei cari nu vor să repete greșala acelora cari credeau că foarfecele rezolvă toate problemele administrării unei țări și toate directivele conducerii unui popor, datori sunt să deschidă larg ferestrele, să intre lumina adevărului, să se audă dorințele celor mulți.

*

S'a năruit în acest an uriașa operă a unirii, dar cu cât simțim mai vie, mai dureroasă rana, cu atât se afirmă mai imperioasă porunca de a duce mai departe acțiunea celor ce au ținut mereu trează conștiința națională, de a reînnoi firul continuității purtând mai departe făclia luminii.

Școala, credința, cultura, sufletul românesc au fost păstrate grație grijei permanente a acelor mari români din trecutul nostru, cari și-au dat seama de misiunea lor, pe care și-au îndeplinit-o firesc, cu acel sentiment al frăției adevărate, fără de care un neam nu poate trăi.

In fiecare clipă, înaintașii din provinciile subjugate au cultivat ideea de neam, solidaritatea națională, au răspândit mereu, fără răgaz, principiul etern că păstrarea

(Continuare în pag. 2-a)